

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1910.

Treść: № 137. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 26. lipca 1910,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

Co do objaśnień.

W ust. 4, uw. 3 do Nr. 148 należy w wierszu przedostatnim wykreślić słowo: „zgęszczonym“, a na końcu dodać w nawiasie: „Zobacz uwagę 5.“

Ustępowi ostatniemu uw. 3 do Nr. 148 należy zastąpić postanowieniem następującym:

Również palone itd. farby ziemne, zarobione z wodą albo w stanie wilgotnym (en pâte), tudzież

farby ziemne, zmieszane ze sobą albo rozrzedzone przez dodatek niebarwionych krzemianów naturalnych lub materii mineralnych, jak kaoliny, jasnej glinki, gliny, marglu, łojku, slonitca, jasnych łupków itp., dalej gipsu albo aż do 10 procent węgla wapniowego i siarkanu barowego, lecz nie przysposobione dalej, należą do Nr. 148 b. Dodatek węgla wapniowego lub siarkanu barowego, przenoszący 10%, powoduje taryfowanie według Nr. 626.

Ust. 1, uw. 4 do Nr. 148 otrzymuje następujące brzmienie:

4. Klarowane farby ziemne są to farby ziemne, przeważnie w formie proszku, przeznaczone dla malarzy pokojowych, lakierników itp., które cieniują się przez dodatek farb mineralnych lub barwików organicznych, czyto w postaci czystych farb, czy też w postaci odpadków z farbiarni, tudzież przez dodatek węgla zwierzęcego lub roślinnego itp. Zatrzymują one swój pierwotny charakter ziemisty, odznaczają się jednak żywszymi tonami barw od tych, które są właściwe naturalnym lub zmieszanym tylko ze sobą farbom ziemnym Nr. 148 b.

Ustępy 3—9, uw. 4 do Nr. 148 należy wykreślić i zamieścić w ich miejsce jako uw. 5, co następuje:

5. Z tego wynika następujący szemat taryfowania:

	Czerwone farby z nieczystego tlenku żelazowego (Colcothar, czerwieni anielska itp.)		Czerwone farby z czystego tlenku żelazowego tj. rozpuszczalnego w kwasie solnym co najmniej do 95%		Inne farby ziemne nieczerwone	
	nieklarowane	klarowane	nieklarowane	klarowane	nieklarowane	klarowane
Niezmieszane albo nieznaczny ilościami węglanu wapniowego lub siarkanu barowego aż do 10% lub z dowolnymi ilościami gipsu	148 b	148 c	626	626	148 b	148 c
Z więcej jak 10% węglanu wapniowego lub siarkanu barowego	626	626	626	626	626	626

W celu stwierdzenia przynależności pewnej farby ziemnej lub farby do powyższych numerów należy postępować w sposób następujący:

a) Badanie na środki klarujące.

Klarowanie żółtych i zielonych farb ziemnych skutecznia się zwyczajnie zapomocą chromianu ołowiowego lub tlenku ołowiowego, a klarowanie innych farb ziemnych, zwłaszcza czerwonych, zapomocą sztucznych lub naturalnych barwików organicznych.

Domieszane barwiki bywają często stosowane w formie związanej (np. jako barwny lak glinowy itd.). Istnienie jednego z tych środków klarujących należy stwierdzić według następującego postępowania.

Celem stwierdzenia domieszek chromianu ołowiowego lub tlenku ołowiowego dodaje się do małej ilości farby ziemnej, przeznaczonej do zbadania, trochę ługu potasowego lub wodorotlenku sodu wraz z wodą destylowaną, następnie ogrzewa w rurce probierczej aż do zagotowania się, poczem ochładza się i przesącza płyn. Otrzymany w ten sposób przesącz rozpuszcza się następnie nadmierną ilością kwasu octowego; jeżeli znajdował się chromian potasu, występuje osad kanarkowo-żółty. Wrazie istnienia tlenku ołowiowego powstaje w roztworze, zakwaszonym kwasem octowym, po dodaniu chromianu potasu żółty osad.

Jeżeli ma się stwierdzić domieszki sztucznych lub naturalnych barwików organicznych, wówczas zakłada się dobrze małą próbkę odnośnych farb ziemnych wraz z niewielką ilością kwasu octowego i alkoholu w rurce probierczej i ogrzewa; następnie odsącza się płyn. Jeżeli zachodzi się barwik organiczny, wówczas musi przesączać ewentualnie także filtr okazać wyraźne zabarwienie.

b) Badanie na istnienie węglanu wapniowego i siarkanu barowego.

Okolo 1 g badanego towaru zalewa się w małej kolbie szklanej okolo 20 cm³ 25% kwasu solnego (ciężar gatunkowy 1.125). Nader silne burzenie wskazuje obecność znacznych ilości węglanu wapniowego. Zupełnie słabego burzenia, pochodzącego od nieznacznych ilości, nie należy uwzględniać.

Następnie ogrzewa się ciecz aż do zagotowania się, rozcieńcza ją w slanie jeszcze gorącym równą ilością wody i przesącza. nierozpuszczalny osad, pozostały na filtrze, wymywa się wodą bardzo dokładnie i bada, zwilżając go kilkakrotnie kwasem solnym, w plonieniu na drucie platynowym co do obecności siarkanu barowego (słabe zabarwienie zielone).

c) Badanie czerwonych farb z tlenku żelazowego.

Badanie przeprowadza się w ten sam sposób, jak pod b; ciecz, rozcieńczoną wodą, musi się jednak przed zefiltrowaniem zostawić na godzinę, aby się odstąpi.

Jeżeli nastąpiło zupełne rozpuszczenie się albo jeżeli dają się spostrzeć jedynie ślady nierozpuszczalnego osadu na dnie, wówczas ma się do czynienia z chemicznie czystym tlenkiem żelazowym, który należy ekspedycować według Nr. 626 bez względu na to, czy zawiera gips czy węglan wapniowy.

Jeżeli badanie da wynik wątpliwy albo stwierdził ad a) istnienie środka klarującego, względnie ad c) istnienie znacznego osadu na dnie, wówczas należy przesłać próbkę towaru e. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Wiedniu celem dokładnego stwierdzenia składu.

Resztę postanowień uw. 4 do Nr. 148 należy oznaczyć jako uw. 6.

Do ustępu 4, uw. 5 do Nr. 162 należy dodać na końcu:

dalej wyzyskany ług soli kwasu siarkawego, wytwór odpadkowy przy wyrobie celulozy, oraz ługi odpadkowe o podobnym składzie w stanie płynnym i stałym.

Wniewszce uwag ogólnych do klasy XXII—XXV, rozdział IV, punkt 6, należy umieścić następujące postanowienie:

Według opakowania dzielą się przedze na przedze do użytku przemysłowego (przedze fabryczne) i przedze, przysposobione do sprzedaży drobnej.

I. Za opakowane fabryczne uważa się:

- a) Przędze na większych cewkach z drzewa, tektury, blachy i do fabrycznego użycia przy nawijaniu wątków itp.; przędze takie odróżniają się także brakiem etykiet fabrycznych (pominając oznaczenie numeru przędzy) od przędz, wprowadzanych na mniejszych cewkach i przeznaczonych do sprzedaży drobnej;
- b) przędze w kopsach bez względu na wagę i przędze, nawinięte w kształcie oliwek, do czółenek maszyn hafciarskich;
- c) przędze w osnowach strzyżonych, szlichtowanych, klejonych (nałożone w osnowy [warps]), także przegrodzone w większych odstępach kilkoma nitkami zasnowy dla przeszkodzenia przesuwaniu się nitki osnowy. Przy ich taryfowaniu nie uwzględnia się także nici, naciągniętych po bokach dla utworzenia listew. Nawoje tkackie, na których są nawinięte osnowy, można odrzucić tylko wtedy, jeżeli waga ich da się stwierdzić na podstawie istniejących wykazów z zupełną pewnością, albo jeżeli przeprowadzono co do nich postępowanie zapiskowe przy wywozie. Co do dodatku przy oceniu przędz w osnowach szlichtowanych lub klejonych, zobacz punkt 1. uwag ogólnych do klas XXII—XXVI;
- d) przy podwójnych lub jeszcze grubszych przędzach bawełnianych, lnianych, konopnych, z juty, z ramię, tudzież w ogóle przy przędzach wełnianych,

1. wielkie pasma, nie obejmujące przewiązek (tak zwane pasma, motane na krzyż), albo *przewiązane jedynie nicią, przebiegającą luźnie na krzyż, które nie otacza silnie części pasma i kończy się węzłem*, o ile przez swe dalsze przysposobienie nie są przygotowane do handlu drobnego, a przy przędzach lnianych i konopnych, o ile ponadto wykazują długość nici, przenoszącą 2000 m;

2. na cewkach krzyżowych, o ile przez winięty, opaski itp. nie są przysposobione do sprzedaży drobnej i jeżeli waga ich przenosi przy przędzy bawełnianej 200 g, a przy przędzach lnianych i konopnych 600 g (przędze z juty, ramię, wełny bez względu na wagę);

- e) pojedyncze przędze bawełniane, wełniane, lniane, konopne, z juty, z ramię, w jakimkolwiek opakowaniu także w wielkich pasmach, bez względu na związanie przewiązkami poszczególnych części pasma;
- f) jedwab w jakimkolwiek opakowaniu, wyjąwszy jedwab do szycia tj. jedwab florett (chappé) i jedwab sztuczny o dwóch lub więcej nitkach w małych pasmach i na cewkach krzyżowych.

II. Jako przędze, przysposobione do sprzedaży drobnej, należy natomiast ocenić:

- a) *Przędze w rozmaitych drobnych opakowaniach, to jest przędze, sortowane lub zapakowane na listach tekturowych, krążkach, pierścionkach, cewkach tekturowych, nawijkach w formie gwiazdy itp., w kartonach lub*

w papierze zbytkowym (wraz z wagą tych osłon); przędze w motkach (małych pasmach); przędze w kłębkach bez względu na długość nitki i wagę;

- b) *wielkie pasma przędzy, związane w sposób, wychodzący poza przewiązanie, opisane pod I, d, potrzebne dla celów tkackich, tak iż pasmo rozpada się przez rozzerwanie w miejscach związania na małe motki (pasma nici), dające się użyć oddzielnie, z wyjątkiem przędz, wyliczonych pod I, e; również przy przędzach żelaznych w pasmach nie uzasadnia jeszcze związanie, wychodzące poza przewiązanie, potrzebne dla celów tkackich, ocenia według Nr. 188.*

Urzędy celne, wyposażone w upoważnieniu urzędów celnych głównych, są uprawnione do ocenia przędz, przysposobionych do sprzedaży drobnej, których używa się dowodnie tylko w sposób fabryczny (jako to do wyrobu pasamonów, do tkania wstążek, do owijania kabli itd.), według ich dalszej jakości w tym wypadku, jeżeli strona oświadczy pisemnie na deklaracji towarowej gotowość zezwoleniu na czasowy doгляд skarbowcy w sanym jej zakładzie fabrycznym celem kontroli nad istotnem fabrycznem przerabianiu przędzy. Wspomniany tutaj dowód fabrycznego użycia można tylko wtenczas uważać za dostarczony, jeżeli chodzi o przeróbkę przędzy na krosnach i maszynach, z wyjątkiem jednak maszyn do szycia.

W ustępie 2, uw. 2 do Nr. t. 281 należy w wierszu 9 od dołu wykreślić słowa „i podeszwy“; nadto należy w tej samej uwadze w wierszu 6. od dołu położyć przecinek w miejsce średnika i dodać: „następnie podeszwy ze słomy, лыка, lufah itd. z obrabianiem z towarów tkackich (podeszwy takie z jednostronnym okładem z towarów tkackich należy ekspedować jak towary w połączeniu, zaś podeszwy z obustronnym okładem według Nr. 274).“

W ust. 1. uw. 2 do Nr. 300 należy przy słowie „papier listowy“ dodać w nawiasie po słowie „kartonach“ słowa „albo papiery listowe same przez się.“

Po ust. 3, uwag do Nr. 309 należy wciągnąć ustęp następujący:

Węże z płyt patentowanych można poznać po szwie, przebiegającym w kierunku długości, albo po złobkowaniu poprzecznem.

Ustęp 3. uw. 2 do Nr. 320 należy zastąpić następującym odsyłaczem:

Co do odróżnienia węzów z płyt patentowanych, zobacz Nr. 309.

Na końcu uw. 5 do uw. og. 2a, do kl. XXXVIII należy zamieścić następujący odsyłacz jako ustęp nowy:

Co do ekspedycyji celnej sztab stalowych i żelaznych, powleczonych jedynie środkiem, chromującym od rdzy, zobacz uw. 4, ustęp 3 do Nr. 431.

Po ustępie 2, uw. 4 do Nr. 431 należy zamieścić następujący ustęp nowy:

Sztaby stalowe i żelazne (zwłaszcza stal narzędziowa), pokryte jedynie środkiem, chromującym od rdzy, na przykład powłoką olejną lub grafitową, cienką warstwą żywicy lub innymi środkami dla ochrony od rdzy, należy jednak ekspedycyjnić nie jako przyrządzone żelazo sztabowe Nr. 431 d, lecz według Nr. 431 a, względnie b. Natomiast należy powłokę sztab żelaznych, składającą się z farby, lakieru asfaltowego itp., jeżeli ona ma widocznie pozostać na nich stale albo jest przeznaczona na podkład pod dalszą powłokę, jak na przykład powłokę z minii, uwzględnić jako apreturę (Nr. 431 d).

W ust. 3, uw. 7 do Nr. 445 należy w wierszu pierwszym pomiędzy słowami „naczynia blaszane“ i „pozostaje“ wtrącić: „jak również przy innych emaliowanych towarach blaszanych“.

Ustęp 3, uw. og. 1 do Nr. 452—460 otrzymuje następujące brzmienie:

Od narzędzi, poruszanych powietrzem zgęszczonym, jako to młotów, świrdrów, dłut tego rodzaju itp., wymierza się cło tak, jak od innych narzędzi żelaznych, o ile waga pojedynczych sztuk nie osiąga 20 kg. Przyrządy takie o wadze, wynoszącej 20 kg lub więcej, należy ocenić jako maszyny według Nr. t. 538 odpowiednio do wagi pojedynczych sztuk, przy czem jednak nie powinno się ekspedycyjnić cylindra tłoczącego, który odbiera powietrze zgęszczone z pompy tłoczącej, ustawionej w pewnym oddaleniu, i przenosi je na narzędzie pracujące, jako motoru.

W ustępie 2, uwag do Nr. 486 należy pomiędzy słowami „naczynia blaszane“ i „Nr. 445“ wtrącić: „jak również przy innych emaliowanych towarach blaszanych“.

W ustępie 2, uw. 5 do Nr. 509 należy wykreślić w wierszu 4 do 6 słowa: „Pudełka do naprawy pneumatyk [do pomieszczenia artykułów potrzebnych do naprawy pneumatyk, także napełnione artykułami takimi]“.

Po ustępie 1, uw. og. 10 do kl. t. XL należy zamieścić następujący odsyłacz:

Co do ekspedycyjniowania narzędzi, poruszanych powietrzem zgęszczonym (maszyn, poruszanych powietrzem zgęszczonym), por. uw. og. 1, ustęp 3 do Nr. 452—460.

Na końcu uw. 6 do Nr. 568 należy zamieścić następujące uzupełnienia:

Za wyroby srebrne, nakładane złotem (towary double) uważa się towary srebrne, przy których nałożono na podkład ze srebra płytki złote albo z czystego kruszcza albo zmieszane z miedzią, na-

stępnie ogrzano je nad palącymi się węglami i nawalcowano w stanie gorącym, w przeciwstawieniu do towarów złożonych (galwanicznie), przy których zapomocą prądu galwanicznego wytworzono powłokę złotą na towarze gotowym.

Przy pierwszym sposobie nałożenia złota jest połączenie złota z podkładem srebrnym daleko ściślejsze; przy żarze palących się węgli wnika złoto częściowo w srebro i miesza się z niem. Jeżeli od srebra w ten sposób pozłoczonego oddzieli się srebro zapomocą kwasu azotowego, wówczas pozostaje skórka złota, na której można dostrzedz po stronie, będącej w zetknięciu z srebrem, złoto, które było z niem. zmieszane, w postaci czarnej gąbki złotej, podczas gdy przy towarach pozłoczonych galwanicznie pozostaje po rozpuszczeniu srebra skórka złota polyskująca po obu stronach.

Celem praktycznego przeprowadzenia badania wkłada się kawałeczek towaru do małej białej miseczki porcelanowej, zalewa go rozcieńczonym kwasem azotowym (1 część objętościowa kwasu, 2 części objętościowe wody) i obserwuje bez ogrzewania działanie kwasu tego przez lupę. Po kilku minutach zaczyna wywiązywać się gaz. Przy towarach, nakładanych złotem, występuje wówczas w tych miejscach, gdzie kwas rozpuszcza lub wyłamuje skórę złotą, czarna mialka gąbka złota. Po kilku minutach jest oddziaływanie skończone, a we wszystkich miejscach, gdzie występuje powierzchnia zetknięcia z leżącym pod spodem srebrem, można dostrzedz czarną napęczniałą masę złota.

Przy towarach pozłoczonych galwanicznie staje się srebro przy procedurze takim wskutek oddziaływania kwasu przemijającego matowem i ciemno-srebrno-szarem, po rozpuszczeniu zaś tegoż pozostaje skórka złota po obu stronach błyszcząca i złoto-zółta.

Przy braniu próbnego kawałeczka do badania powinno się oszczędzać według możności przedmiot, który ma być zbadany; w danych okolicznościach wystarczy także zanurzyć w kwasie małą cząstkę badanego przedmiotu, na przykład jedno ogniwo łateucha, albo też odgraniczyć miejsce, które ma być zbadane, od reszty paskiem wosku i następnie pokropić je kwasem azotowym albo poddać działaniu kwasu jedynie zagłębione części powierzchni; we wszystkich tych wypadkach musi się jednak zarysować najpierw mocno nożem miejsce, które ma być badane, aby umożliwić oddziaływanie kwasu w głąb pod powłoką złotą.

Wyroby srebrne, nakładane złotem (towary double) nie tracą przez to, iż są ponadto jeszcze galwanicznie pozłoczone, prawa do ekspedycyjni według Nr. 568 d 1.

Po ustępie 3 uwag do Nr. 619 należy zamieścić następujący ustęp nowy:

Jeżeli rozezyn pewien zawiera więcej jak 20% dinitro-celulozy, wówczas powinno się ekspedycyjnić go jako bawelną strzelniczą według Nr. 646. Rozezyny takie można rozpoznać po ich gęsto-płynnej konsystencji syropowatej aż do masłowatej.

Na końcu uwag do Nr. 624 należy zamieścić następujący odsyłacz:

Lak zapon o konsystencji syropowatej aż do masłowatej tj. lak zapon, zawierający więcej jak 20⁰/₀ bawełny kleinowej, Nr. 646.“

W rozdz. IV uwag do Nr. 626 należy przeprowadzić zmiany następujące:

W wierszu pierwszym ustępu 1 należy zastąpić słowo „kreda“ słowami „węglan wapniowy“.

Ust. 2 należy wykreślić, a po ustępie ostatnim zamieścić następujący odsyłacz:

Codo należących tutaj farb ziemnych i glinek zobacz uw. 5 do Nr. 148.

W ustępie 6 uw. do Nr. 648 należy wykreślić słowa: „w drodze rozporządzenia. jest poświadczony“ a natomiast wstawić:

jest poświadczony przez wymienione niżej zakłady:

*Kr. Akademię sztuki w Berlinie,
Książ. Muzeum w Brunświku,
Lzbę rzeczoznawców dla dzieł sztuki
w Bremie,
Kr. Szkołę sztuki i przemysłu artystycznego
w Wrocławiu,
Kr. Akademię sztuki w Cassel,*

*Wielko-Książęcy Centralny Instytut dla
przemysłu w Darmstadzie,
Hale sztuki w Dessawie,
Kr. Szkołę przemysłu artystycznego
w Dreźnie,
Kr. Akademię sztuki w Düsseldorfie,
Dyrekcję Hali sztuki w Hamburgu,
Wielko-Książęcą Akademię sztuk pięknych
w Karlsruhe,
Kr. Akademię sztuki w Königsbergu,
Kr. Akademię sztuk graficznych w Lipsku,
Dyrekcję zbioru medalieryjów Muzeum
w Lubecie,
Szkołę przemysłu artystycznego w Mo-
guncyi,
Zarząd Muzeum miejskiego w Metz,
Kr. Zbiory graficzne w Monachium,
Krajowy Zakład przemysłowy w Norym-
berdze,
Techniczne Zakłady naukowe w Offenbach,
Dyrektora miejskiego Muzeum sztuki
w St. assburgu,
Dyrekcję Kr. Zbioru medalieryjów w Stutt-
garcie,
Wielko-Książęcą Szkołę sztuki w Wei-
marze.*

Na końcu ustępu 2, uw. 2, do uw. po Nr. 657 należy zamiast „Nr. 622“ wstawić: „Zobacz Nr. 162“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Biliński wlr.

Weiskirchner wlr.

Pop wlr.

The first part of the document
 discusses the general principles
 of the proposed system.
 It is intended to provide
 a clear and concise
 summary of the main
 points of the report.
 The following sections
 will deal with the
 details of the
 various aspects of
 the system.

The second part of the document
 describes the specific
 details of the system.
 It includes a detailed
 description of the
 various components
 and their functions.
 The third part of the
 document discusses the
 results of the
 various experiments
 conducted to test the
 system.